

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ε΄, 1-11)
23 Σεπτεμβρίου 2018

Από σήμερα μέχρι σχεδόν και τὰ Χριστούγεννα ἀναγινώσκονται στὴν Ἐκκλησία περικοπὲς ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο. Σήμερα ἀκούσαμε τὴ θαυμαστὴ ἀλιεία καὶ τὴν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν, ποὺ ἦταν ψαράδες. Μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ Κυρίου ἔπιασαν, ἀνέλπιστα, πρωτοφανὲς πλῆθος ψαριῶν. Τότε ὁ Πέτρος ἀντέδρασε μὲ τρόπο παράδοξο. Ἔπεσε στὰ γόνατα τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ εἶπε: «Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε». Ἀξίζει νὰ ἐπιμείνουμε καὶ νὰ δοῦμε τί σημαίνει αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Πέτρου καὶ πῶς μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθεῖ στὴ δική μας ζωὴ.

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Πέτρου δείχνει πολὺ μεγάλη ἀρετὴ. Δὲν εἶναι σύνηθες νὰ ὁμολογεῖ κάποιος τὴν ἁμαρτωλότητά του τὴ στιγμὴ τῆς ἐπιτυχίας του. Νὰ συντρίβεται, ὅταν τὸν εὐλογεῖ ὁ Θεός. Τὰ λόγια αὐτὰ εἶναι λόγια ἀνθρώπου ποὺ ἔχει πηγαία εὐσέβεια καὶ βαθειὰ συναίσθηση ἁμαρτωλότητος. Φανερώνουν ἄνθρωπο ποὺ ζεῖ τὴ μετάνοια καὶ ἔχει ἀληθινὴ ταπείνωση καὶ αὐτογνωσία.

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Πέτρου ἀποτελεῖ φρόνημα καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων, Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Πέτρου ἀποτελεῖ φρόνημα καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι σὲ κάθε εὐεργεσία τοῦ Θεοῦ ταπεινῶνται πιὸ πολὺ, ἀναγνωρίζουν σταθερὰ τὴ δική τους ἀναξιοσύνη καὶ τὸ θαυμαστὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ· καὶ γι' αὐτὸ γίνονται ἄξιοι ὅλο καὶ μεγαλύτερων εὐεργεσιῶν, κάτι ἀσφαλῶς ποὺ ὀφείλουμε νὰ κάνουμε ὅλοι.

Μποροῦμε κι ἐμεῖς νὰ μιμηθοῦμε τὸν ἀπόστολο Πέτρο, ὅταν ἔχουμε συνείδηση ὅτι δὲν εἴμαστε ἄξιοι τῶν εὐεργεσιῶν ποὺ ἀπολαμβάνουμε. Ὅταν ἔχουμε τὴ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς μας. Ὅταν διαπιστώνουμε ὅτι δὲν ἀξίζουμε τὰ δῶρα ποὺ μᾶς δίνει, ἐπειδὴ εἶναι πολυεὐσπλαχνος καὶ ἐλεήμων.

Τὸ σημαντικότερο ὅμως εἶναι νὰ ζοῦμε σωστὰ τὴ χριστιανικὴ ζωὴ, ἡ ὁποία δὲν ἀφορᾷ σὲ ἐξωτερικὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ σὲ τρόπους ἐσωτερικῶν ἀλλαγῶν, ὡς καρπῶν μετάνοιας.

Ἀληθινὴ χριστιανικὴ ζωὴ δὲν εἶναι νὰ θέλουμε τὸν Θεὸ ὑπὲρ τῆς ἐγωιστικῶν ἀναγκῶν μας, ἀλλὰ πραγματικὸ Κύριο τῆς ζωῆς μας. Νὰ τοῦ δώσουμε τὴν καρδιά μας. Νὰ τὸν

ἀγαπήσουμε. Νὰ ταπεινωθοῦμε ἀπέναντί Του μὲ ὑπακοή στὸ θέλημά Του.

Ἀληθινὴ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἀδιάκοπη ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ζωντανὴ μας οὐσιαστικὴ μαζί Του. Τότε θὰ νιώσουμε τὴν εὐλογία καὶ τὴν ἐπίσκεψή Του καὶ θὰ μπορούμε νὰ λέμε κι ἐμεῖς μαζί μὲ τὸν ἀπόστολο Πέτρογεμᾶτοι εὐγνωμοσύνη καὶ συντριβὴ «Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε».

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

τὰ δίχτυα ἦταν κατάφορτα ἀπὸ ψάρια, πρώτη φορὰ τόσα πολλά. Ἄν τὰτὰ δίχτυα ἦταν κατάφορτα ἀπὸ ψάρια, πρώτη φορὰ τόσα πολλά. Ἄν τὰπουλοῦσαν, θὰ εἶχαν ἓνα καλὸ εἰσόδημα. Ὅμως οἱ ἀπλοὶ ψαράδες τῆς Γενησαρέτ δὲν ἔριξαν βλέμμα πλεονεξίας στὰ δίχτυα, ἀλλὰ μὲ τὰ μάτια τῆςκαθαρῆς ψυχῆς τους ἀνοιχτὰ ἀντιλήφθηκαν τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ στὴνκαθημερινότητά τους. Καὶ αὐτὸ ἄλλαξε τὴ ζωὴ τους.

Ἄν σταματήσουμε κι ἐμεῖς νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεὸ γιὰ τὰ δῶρα Του, κι ἂν προσπαθήσουμε νὰ συνδεθοῦμε μὲ Τὸν Ἴδιο, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ζήσουμε τὶς εὐεργεσίες τῆς παρουσίας Του στὴν καθημερινότητά μας, μὲ ἀποκορύφωμα τὴ μετοχή μας στὴν αἰωνιότητά Του.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]